

viure als pirineus

Viure als Pirineus, 03/07/23

El geòleg i paleontòleg Carles Martin i Closas explica com era la Cerdanya fa 11 milions d'anys

La conferència, organitzada pel Grup de recerca de Cerdanya, va tenir lloc a la Sala de Convencions del Museu Cerdà de Puigcerdà.

photo_camera Carles Martin Closas durant la conferència / Gael Piguillem

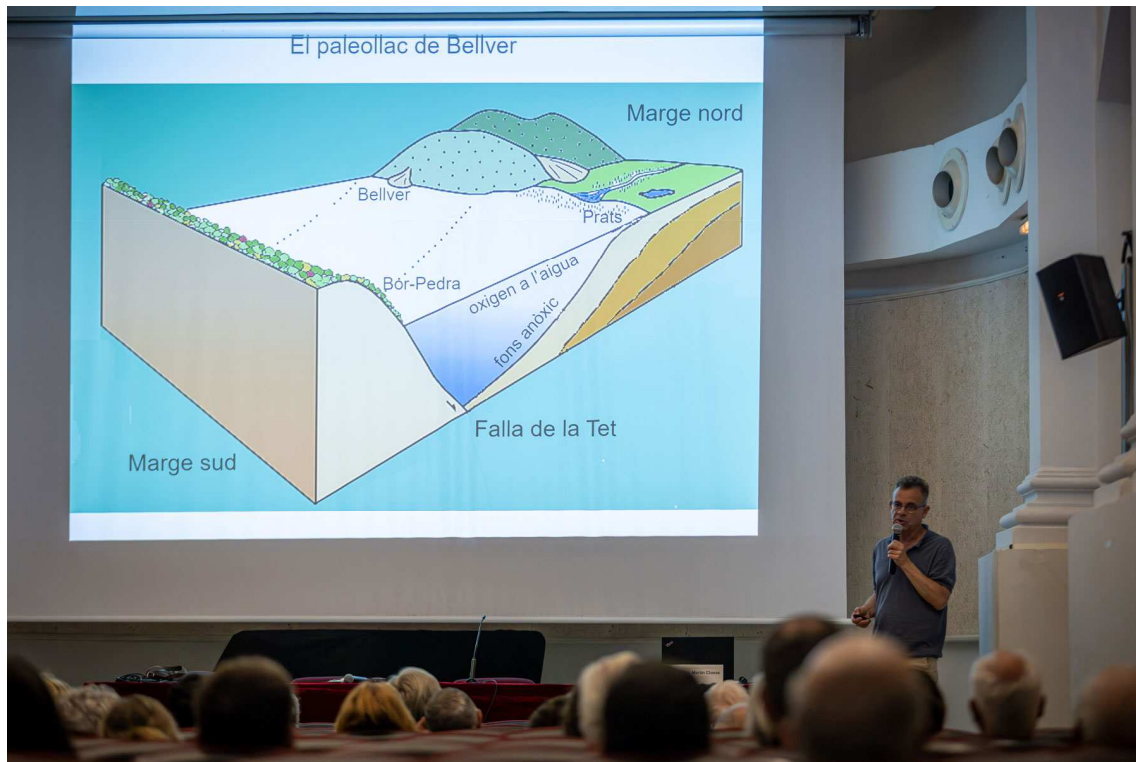
Aquest dissabte, a la Sala de Convencions del Museu Cerdà de Puigcerdà, va tenir lloc la conferència: **“La Cerdanya fa 11 milions d'anys: el seu origen geològic, els seus paisatges i els seus ecosistemes”**, a càrrec del Geòleg i Paleontòleg de la UB, **Carles Martin Closas**.

A la conferència, el ponent ens va explicar l'origen de l'actual fossa tectònica de la Cerdanya i com era la comarca durant el període Miocè, fa aproximadament 11 milions d'anys.

Gràcies als fòssils trobats i als estudis realitzats, **se sap com era la vegetació de la zona i quina fauna l'habitava**. Pel que fa a la vegetació, era molt més abundant que l'actual, ja que va desaparèixer durant les darreres glaciacions i presenta similituds amb l'existent en algunes zones del nord del Japó. També es va parlar d'espècies endèmiques de la comarca, actualment extintes.

Quant a la fauna, també hi havia animals ara extints, com certs tipus d'elefants o hipopòtams, cavalls amb tres dits als peus (actualment només en tenen un) o altres animals curiosos, com l'os-gos (Amphicyon).

A la zona de Prats, hi havia uns aiguamolls que van donar lloc a les capes de lignits que fins fa poques dècades es van explotar a la zona. Encara es poden veure els estrats de lignits a les parets de la bassa de Sanavastre.

El geòleg i paleontòleg Carles Martin i Closas explica com era la Cerdanya fa 11 milions d'anys / Gael Piguillem

Pel que fa a la cubeta de la Batllia de Bellver, **estava ocupada per un llac miocènic d'aigües eutròfiques**, o sigui, molt riques en nutrients (nitrats i fòsfor) i que eren de caràcter àcid. El llac estava aïllat, cosa que va permetre que es desenvolupessin algunes espècies vegetals autòctones que no es trobaven en cap altre lloc del món.

Actualment, es troben moltes restes vegetals a la zona, conservades a les diatomites, que són roques àcides molt poroses formades per diatomees fossilitzades.

Una altra característica de la zona eren les algues, que per poder flotar i realitzar la funció fotosintètica, disposaven d'olis vegetals que, en compactar-se i fossilitzar-se van donar lloc a hidrocarburs, que es van escolar i desaparèixer i alguns van arribar a cristal·litzar i van originar el rar mineral de color verd de l'anapaïta, que es troba a molt pocs llocs del món.

Els fòssils es van conservar molt bé perquè el fons de l'estany era anòxic (sense oxigen) i això va permetre la preservació d'aquests elements. Curiosament, es conserven molt pocs fòssils de fauna, com peixos, però sí que tenim alguns insectes.

Finalment, el llac miocènic es va omplir de sediments i va acabar desapareixent. Posteriorment, fa uns 6 milions d'anys, va aparèixer el riu Segre, que va conformar l'actual paisatge geològic de la comarca.

Aquesta conferència va tenir lloc dins del marc de la **Setmana Cultural del Roser de Puigcerdà** i va ser seguida per un nombrós públic.